

gen-landene for udlændinge med Schengen-visum, at udlændingen ikke er påført et af Schengen-landenes nationale liste over uønskede personer.

Rådets generalsekretariat har imidlertid oplyst, at Schengen-konventionen ikke er til hinder for, at der i national lovgivning fastsættes bestemmelser om, at en udlænding med Schengen-visum nægtes ret til indrejse og ophold, hvis den pågældende er påført det pågældende Schengen-lands nationale liste over uønskede personer. Herved sidestilles udlændinge med Schengen-visum med udlændinge med opholdstilladelse i et Schengen-land, der efter Schengen-konventionens artikel 21 ikke har ret til at indrejse og opholde sig i et Schengen-land, hvor den pågældende er påført den nationale liste over uønskede personer.

Som følge heraf foreslås det i § 3 a, 1. pkt., at udlændinge med indrejseforbud, uanset om den pågældende efter udlændingelovens §§ 1-3 ellers ville have ret til indrejse og ophold her i landet, skal have et visum udstedt efter udlændingelovens § 4 (Schengen-visum), jf. herved § 1, nr. 4, i lov nr. 410 af 10. juni 1997 og lovforslagets § 2, nr. 4, eller udlændingelovens § 4 a (nationalt visum), jf. herved § 1, nr. 5, i lov nr. 410 af 10. juni 1997, for at indrejse og opholde sig i Danmark. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 4, stk. 1, 2. pkt.

Herved præciseres det, at alle udlændinge med indrejseforbud skal have et Schengen-visum eller et nationalt visum, der er udstedt af danske myndigheder, for at indrejse og opholde sig i Danmark. Et Schengen-visum, der er udstedt af et af de andre Schengen-lande, jf. herved udlændingelovens § 2 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, vil således ikke give en udlænding med indrejseforbud ret til indrejse og ophold i Danmark.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 3 a, 2. pkt., gælder bestemmelsens 1. pkt. tilsvarende for udlændinge, der ikke efter udlændingelovens §§ 1-3 har ret til indrejse og ophold her i landet. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 4, stk. 1, 1. pkt. Den foreslåede bestemmelse i § 3 a, 3. pkt., svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 4, stk. 2.

Til nr. 3

De gældende bestemmelser i udlændingelovens § 4, stk. 1 og 2, foreslås af lovtekniske grunde indføjret i en ny bestemmelse i udlændingelovens § 3 a i § 1, nr. 3, i lov nr. 410 af 10. juni 1997, jf. herved lovforslagets § 2, nr. 2.

De foreslåede bestemmelser i § 4 vil herefter alene vedrøre udstedelse af visum med gyldighed for alle Schengen-lande (Schengen-visum). Udlændingelo-

vens § 4 a, som affattet ved § 1, nr. 5, i lov nr. 410 af 10. juni 1997, vedrører udstedelse af visum, der er begrænset til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark (nationalt visum).

Den foreslåede bestemmelse i § 4, 1. pkt., svarer til udlændingelovens § 4, stk. 3, som affattet ved § 1, nr. 4, i lov nr. 410 af 10. juni 1997, idet det dog er præciseret, at Schengen-visum udstedes i medfør af Schengen-konventionens artikel 12, jf. artikel 15. Herved præciseres det i lovteksten, at Schengen-visum i princippet kun må udstedes, hvis udlændingen opfylder indrejsebetingelserne i Schengen-konventionens artikel 5, stk. 1, litra a (gyldig rejselegitimation), litra c (dokumentation for opholdets formål m.v.), litra d (ej indberettet som uønsket til SIS) og litra e (ej trussel for offentlig orden m.v.), jf. Schengen-konventionens artikel 15.

De foreslåede bestemmelser i § 4, 2. og 3. pkt., svarer til udlændingelovens § 4, stk. 4, som affattet ved § 1, nr. 4, i lov nr. 410 af 10. juni 1997. I overensstemmelse med de under bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1, anførte oplysninger fra Rådets generalsekretariat om beregningen af den tilladte opholdperiode for udlændinge med Schengen-visum foreslås det, at § 4, 2. og 3. pkt., affattes således, at Schengen-visum gives til en eller flere indrejser inden for et nærmere fastsat tidsrum, idet varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold i Danmark og i de andre Schengen-lande dog ikke må overstige tre måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengen-landene.

Til nr. 4-7

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 2, nr. 2 og 3.

Til nr. 8

Efter artikel 6, stk. 1, litra f, i Den Nordiske Paskontroloverenskomst skal en udlænding afvises ved de nordiske ydergrænser, hvis udlændingen er opført i et af de nordiske landes fortegnelse over udviste udlændinge.

Bestemmelsen har fundet udtryk i den gældende bestemmelse i udlændingelovens 29, stk. 1, som ved § 1, nr. 13, i lov nr. 410 af 10. juni 1997 videreføres i § 28, stk. 4, nr. 1. Efter denne bestemmelse kan en udlænding, der ikke er nordisk statsborger eller omfattet af EF-reglerne, afvises ved indrejsen, hvis udlændingen har indrejseforbud til et andet nordisk land og ikke har særlig tilladelse til at indrejse i Danmark og det eller de andre nordiske lande, hvortil den pågældende må antages at ville rejse.